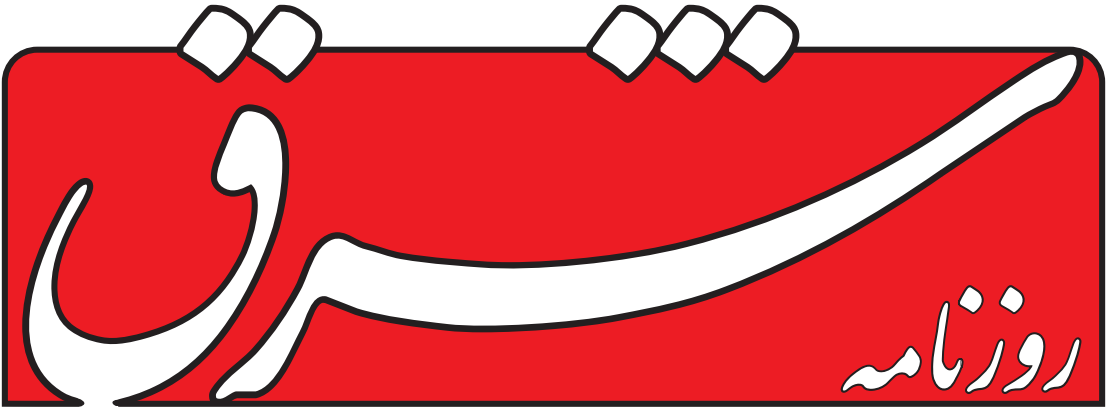

مقام معظم رهبری در دیدار اعضای خبرگان:
**تحریم‌های دولت‌های آمریکا
و اروپا باید برداشته شود**

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای صبح پنجشنبه در دیدار رئیس و نمایندگان مجلس خبرگان، این مجلس را مظهر کامل مردم‌سالاری اسلامی و مایه سکینه و آرامش در جامعه خواندند و با توصیه مؤکد...

صفحه ۳

شنبه ۱۴ شهریور ۱۳۹۴ | ۲۱ ذی‌القعده ۱۴۳۶ | ۵ سپتامبر ۲۰۱۵

سفير تركيه در گفت‌وگو با «شرق»:

**به ایران
سادات نمی‌کنیم**

گروه سیاست: اولین چیزی که در بدو ورود جلب نظر می‌کند: پرتره بزرگی از مصطفی کمال باشا آتاتورک، معمار جمهوری ترکیه است. معماری ساختمان به دوره عثمانی بازمی‌گردد؛ با درهای چوبی بلند و ستون‌های قطور. داخل اتاق سفیر...

صفحه ۶

سال سیزدهم | شماره ۲۳۸۹ | ۲۰ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

دولت همه‌وهیچ

احمد غلامی . سردبیر

دولت روحانی به سومین سال فعالیتش با می‌گذارد و این در شرایطی است که کمتر دولتی شهروندانش را این‌قدر در خوف و رجای برنامه‌های بعدی‌اش می‌گذارد. روحانی و کابینه‌اش نیمی از مسیر یک دوره ریاست‌جمهوری را پیموده‌اند. طرف این مدت، در سیاست خارجی تحولات چشمگیری پدید آمده است. ششک مباحث سیاسی در ایران کم‌وبیش تغییر کرده است و شاید جنبه منحصربه‌فرد دولت روحانی این باشد که بیش از همه دولت‌های قبلی با گفتمان‌هایی تاریخی دست‌وپنجه نرم می‌کند. روحانی با سه گفتمان دولت-محور پس از دهه اول انقلاب (سازندگی، اصلاحات و مهرورزی)، در اتصال و انفصال دائم است. در واقع، وقتی دولتی، گفتمان خود را «اعتدال» می‌نامد، خودبه‌خود نوعی قیاس و وزن‌کشی بین نیروهای سیاسی را مبنا قرار می‌دهد. چنین دولتی باید تاریخ افراط و تفریط‌ها را تصحیح کند. بنابراین بدیهی است که هرازگاهی دولت اعتدال با میراث‌های به‌جامانده از دوران‌های سازندگی، اصلاحات یا مهرورزی مواجه شود و ناگزیر است مکرراً «اعتدال» را به شکل مصداق‌های سیاسی و واقعی نمود بخشد. در نیمه‌راه دولت اعتدال-اگر از خط‌پذیری مقایسه دو مقطع تاریخی بگذریم- می‌توان ادعا کرد که دولت روحانی در برابر تاریخ دولت‌های قبل از خود همان‌قدر دولت «همه» است، که دولت احمدی‌نژاد دولت «هیچ» بود. روحانی می‌کوشد به برابندی از همه نیروهای مفید و خلاق درون نظام برسد. در مقابل احمدی‌نژاد، همه دولت‌های قبل از خود را مظهر ناکامی و نارسایی می‌دانست و تاریخ دیگری برای خود رقم می‌زد. به بیان دیگر، روحانی می‌خواهد عصاره «همه» کارآمدی‌های دولت‌های قبیل باشد؛ حال آن‌که احمدی‌نژاد تکلیفش با گذشته روشن بود. او پشت سرش «هیچ» نمی‌دید. سیاست این دو دولت در محور زمان نیز تأمل‌برانگیز است. احمدی‌نژاد همه برنامه‌ها و اهدافش را در کوتاه‌مدت به انجام می‌رساند و بر این باور بود که ره صدساله را یک شبه طی کرده است. به یاد بیاوریم وقتی مجری رسانه ملی از نسبت بین سیاست‌های احمدی‌نژاد و سند چشم‌انداز بیست‌ساله می‌پرسید، او به‌راحتی لیخن می‌زد و می‌گفت پیشترست ما در حدی بوده است که از اهداف سند عبور کرده‌ایم. احمدی‌نژاد بلندمدت را در کوتاه‌مدت تعریف می‌کرد و شاید همین روحیه‌اش بود که محمدرضا باهنر را واداشت دولت احمدی‌نژاد را چنین توصیف کند: «این دولت ولع خدمت دارد.» ظاهراً دولت روحانی از شتاب‌زدگی احمدی‌نژاد دوری می‌جوید؛ تاجایی‌که برخی وعده‌های کوتاه‌مدت او، اینک از قالب دستاوردهای میان‌مدت هم خارج شده‌اند و تدریجاً به رؤیاهایی بلندمدت بدل می‌شوند. احمدی‌نژاد مبنای گفتمان تاریخی خود را «تقریباً هیچ» قرار می‌داد و حتی با دو قوه دیگر کشور هم سر ناسازگاری داشت. استقلال قوه قضائیه را مخدوش می‌کرد و رئیس مجلس را مجبور می‌کرد برخی قوانین مصوبه را خود شخصاً به نهادهای سازمان‌های ذی‌ربط ابلاغ کند. روحانی درست برعکس احمدی‌نژاد، می‌خواهد تاریخ «تقریباً همه» نیروهای سیاسی موجود باشد. این دو دولت با مشکلات متفاوت و جداگانه‌ای سروکار دارند. مسئله احمدی‌نژاد، دشواری «گزینه‌ش» بود. او در مسواری حتی وزیرانیش را خود شخصاً به نهادهای دولت‌های قبل معرفی می‌کرد و در مقام رئیس کابینه از خود سلب مسئولیت می‌کرد. مسئله روحانی نه گزینه‌ش، که «ترکیب» نیروهای حاضر در صحنه است. روحانی می‌کوشد به بهترین ترکیب ممکن دست پیدا کند.

ادامه در صفحه ۴

«ناظری»ها در شب غیبت ستارگان

● صفحه ۱۴

عکس: حمیدرضا دستجردی، ایسنا

یادداشت

قیمه آبدار ظرفیت‌های دستیاری

بابک زمانی
عضو هیات‌علمی دانشگاه علوم‌پزشکی ایران

سال‌ها پیش مادر بزرگ‌های ما علاقه خاصی به قیمه آبدار داشتند. قیمه آبدار غذای خوشمزه‌ای بود که با گوشت چرخ‌کرده و سیب‌زمینی و البته آب درست می‌شد و می‌شد آن را هم با نان و هم با پلو خورد. قیمه آبدار مادر بزرگ‌ها را قادر می‌ساخت با اضافه‌کردن آب بر آن قیمه جواب‌گوی هر تعداد میهمان باشند. نمی‌دانم چرا هر سال که من افزایش ظرفیت‌های دستیاری را می‌بینم، یاد قیمه آبدار مادر بزرگ می‌افتم. واقعا معلوم نیست هر سال چه تغییرات در خور توجهی در امکانات آموزشی بخش‌های تخصصی ما رخ می‌دهد که همیشه درصدی افزایش در این سهمیه‌ها می‌بینیم و از آن گذشته، به‌طور فزاینده‌ای شهرستان‌های دور و نزدیک ما صاحب بخش‌های آموزشی تخصصی در رشته‌های مختلف می‌شوند! گسترش فضاهای آموزشی آن هم در حیطه تخصص‌های پزشکی، قاعدتا باید واقعه‌ای خوشحال‌کننده باشد، اما این ظرفیت‌های افزایش‌یافته کم‌کم دارند باعث نگرانی جامعه پزشکی می‌شوند تا حدی که دستیاران یکی از رشته‌های تخصصی در اعتراض به این ظرفیت‌ها، سراسیمه! در امتحانات سالانه خود شرکت نکردند. واقعیت این است برای آموزش تخصصی پزشکی، استانداردهای بین‌المللی روشنی وجود دارد که بستگی به تعداد

همکار محترم سرکار خانم طلوعی
مصیبت وارده را به شما و خانواده محترم تسلیت می‌گوییم، برای آن مرحومه غفران و برای بازماندگان صبر مسئلت داریم.
روزنامه شرق

شرکت نیرو سیستم
اجرای دور بین مدار بسته
تلفن: (۱۰ خط) ۰۲۱-۲۲۱۴۱۶۸۱
www.niroosystem.com **niroosystem**

گفت‌وگوی اختصاصی «شرق» با ترکان و مظاهریان

رد زیاده‌خواهی شهرداری‌ها

۳ شهردار در میان رد صلاحیت شده‌های انتخابات سازمان نظام مهندسی

گروه اقتصاد، شکوفه حبیب‌زاده، سعید سیف: انتخابات نظام‌مهندسی امسال جنجال‌آفرین شد. دعوا میان مدافعان استقلال سازمان نظام مهندسی به عنوان یک متولی اجرا و مخالفان آن که همچون سال‌های گذشته تمایل به حضور

روایت محسن هاشمی از عملکرد قالیباف

قالیباف مترو را دوست داشت، اما اولویتش نبود

دورانی است که به شکلی کاملاً استثنائی بیش از دو دوره بوده است و تقریباً پنج تا شش برابر حد متوسط دوره شهرداران سابق فرصت برای اقدام داشته است.

با این توصیف‌ها شهردار تهران موفق بوده است؟

در بسیاری از بخش‌ها هنوز نه و می‌توان گفت شهر تهران در این سال‌ها هنوز به جایگاه اصلی خود نرسیده و بسیاری از مشکلات آن پابرجاست و حتی رو به تزیاید است و باید درباره اینکه چرا با وجود استمرار دوره مدیریت و صرف اعتبارات درخور توجه، اهالی تهران در آن نارضی هستند، بررسی بیشتری صورت گیرد. در زمان رقابت با قالیباف برای شهردارشدن، برنامه‌ای را تهیه کردم و در جریان آن متوجه شدم مهم‌ترین مشکل تهران از نظر مردم، ترافیک است و هنوز آن‌طور که باید، این حوزه ساماندهی نشده و نارضایتی زیادی هم در آن وجود دارد. این مشکل، آلودگی هوا و آسیب به محیط زیست را به‌همراه داشته و در مجموع این مشکلات می‌توان گفت که شهرداری تهران از این‌منظر آن‌طور که باید موفق نبوده است. برای شهر تهران که جمعیتش با شهرهای آقماری خود حداقل به ۱۵ میلیون نفر می‌رسد، مسئله حمل‌ونقل موضوع ساده‌ای نیست و قطعاً با سیاست‌های خودرومحور مشکلات آن حل نمی‌شود. یکی از خلایای مدیریتی در شهر تهران هزینه‌کردن در سیاست خودرومحوری است و بخش عمده‌ای از پول‌های شهر تهران که متأسفانه از طریق شهروشنی هم به دست می‌آید و اصولاً پایدار نیست، به‌جای هزینه در حمل‌ونقل عمومی و مناسبی را نسبت به شهر و مسائل آن به من می‌دهد و قاعدتا می‌توانستم یکی از گزینه‌های مناسب برای این مسئولیت باشم که البته انتخاب هم شدم.

از دوران شهرداربودن میرزا عباس‌خان مهندس‌باشی به‌عنوان اولین شهردار تهران (سال ۱۲۸۷) بیش از ۱۰۰ سال می‌گذرد و تهران در این مدت ۵۷ شهردار را به خود دیده که میانگین شهرداربودن آنها کمتر از دو سال است و سه یا چهار نفر هستند که توانسته‌اند در دوره‌ای بیش از چهار سال شهردار تهران باشند. می‌توان گفت قالیباف در حال زدن رکورد شهرداربودن در تهران است و بعد از سرتیپ بوذرجمهری، نیک‌پی و کرباسچی بیشترین عمر خدمت را داشته و حالا رکورد ۱۰ سال شهرداربودن را که دست خودش بوده، می‌شکند. طول عمر دوران مسئولیت شهرداران با ارائه برنامه‌ها و موفقیت آنها رابطه مستقیم دارد. به نظر من شهر تهران به دلیل همین تعدد شهرداران است که تاکنون نتوانسته شهری خوب و در شأن پایتخت باشد. من طولانی‌شدن عمر مدیریت شهردار تهران را (البته تا حدودی و نه به شکل نامحدود) به فال نیک می‌گیرم، چراکه شهردار امکان اجرای برنامه‌های درازمدت و زیربنایی را دارد. از همین‌رو صحبت درباره دوران آقای قالیباف صحبت از مسئولیت‌داشتند...

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق بازارباب مطبوعاتی با حقوق ثابت و پورسانت استخدام می‌نماید.

رزومه خود را به نشانی **sharghagahi@chmail.ir** ارسال نمایید.

نیوشا توکلیان برنده پرنس کلاوس
اهدای بخشی از کاپیزه
به پناهندگان سوری و عراقی

صفحه ۱۴

تیتراها

سیدحسن خمینی:

**اگر احساس می‌کنید
به کسی ظلم شده
آن را بگویید**

صفحه ۲

رسانه «ملی» به میل زاکانی

**بعیدی نژاد را
از نیمه راه برگردانند**

صفحه ۲

کودک سوری در «کوبانی» آرام گرفت

**زیباترین
غریق جهان**

صفحه ۸

حرف اول

مقصران کم‌آبی

عبدالحسین طوطیابی . پژوهشگر کشاورزی

مدت‌هاست در بعضی تریبون‌های رسمی یا تحلیل‌های کارشناسی از بخش کشاورزی به‌عنوان مقصر بزرگ زیاده‌روی در مصرف آب یاد می‌کنند. در اینکه بخش کشاورزی باید مدیریت بهینه مصرف آب را سرلوحه اولویت‌های خود قرار دهد، تردیدی نیست. شگفتی از آن است که با این انگشت اشاره، شاکی واقعی، خود در جای مهم قرار گرفته است. زنجیره فعالیت‌های کشاورزی مانند هر کشور دیگری، به‌طور طبیعی آبی که در اختیار دارد را باید به مصرف تولید و در حقیقت دستیابی به امنیت غذایی و حتی صادرات‌امازد تولید برساند. چنانچه بنا باشد مدیریت این بخش در این رابطه مخاطب پرسشی قرار گیرد، باید گفت با این میزان آب در دسترس چرا تولید بیشتری صورت نگرفته است؟ اگر به هر دلیلی، براساس ذخایر موجود، باید آب کمتری در اختیار تولیدکنندگان محصولات کشاورزی قرار بگیرد باید که مدیریت منابع را در خلال سه دهه گذشته و برای توسعه چاه‌های بی‌پروانه و... مورد پرسش قرار داد. درحال‌حاضر دستگاه‌های مسئول کشاورزی، در برابر دو پرسش و دو انتظار کاملاً متضاد قرار می‌گیرند؛ مطالباتی که اگر قرار باشد به یکی آنها پاسخ داده شود، به‌طور قطع از آن دیگری باید چشم پوشید. هرازگاهی بعضی از نمایندگان مجلس با رسانه‌ها کاهش تولید بعضی اقلام اساسی را در مقایسه با گذشته مورد ایراد قرار داده و با تأکید بر اهرید امنیت غذایی این مدیریت را به چالش می‌کشانند. چنین ایراد و پرسش‌هایی ان زمان می‌تواند در جهت منافع ملی باشد که این بخش برای دراختیارداشتن منابع آب کافی محدودیتی نداشته باشد. البته در همین حالت هم واردکنندگان صاحب رانت چه‌بسا با واردات خارج‌ازکنترل این وزارت اجازه ایجاد تراز بین تقاضای واقعی و تولید را نمی‌دهند. از آن‌سو نیز بحران کم‌آبی و تراز منفی ۱۱۵میلیاردمکعب آب‌های زیرزمینی موجب می‌شود...

ادامه در صفحه ۴

جدیدترین مدل های پوشاک فصل
در بوتیکهای زنجیره ای
ماکسیم
maxim
COLLECTION
پوشاک نسل امروز... و فردا